

klage til et uafhængigt nævn. Det har i høj grad noget med den frie forskning at gøre.

Det forhindrede Dansk Folkeparti. De havde muligheden for at gøre det med deres mange stemmer, deres store indflydelse, men de brugte ikke den indflydelse. Derfor er det her et selv-mål af allerallerhøjeste karakter.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Til fru Elisabeth Arnold, lige sagt med det samme, for at det ikke skal være usagt: Jeg gider simpelt hen ikke at deltage i den tekniske arkivlovsdebat, som fru Elisabeth Arnold fører på banen og fremturer med for at dreje sagen væk fra det, som den her debat tematisk handler om.

Men jeg vil godt sige til hr. Villy Søvndal med hensyn til den der karakteristiske venstrefløjsarrogance med, at den historiske viden er lidt tynd: Ja, jeg skal love for, at det er en meget vel-anbragt bemærkning fra hr. Villy Søvndal, som ved mindre end intet om alt mellem himmel og jord.

Jeg vil godt opfriske hr. Villy Søvndals historiske hukommelse, hvis det kan lade sig gøre. Ja, det er rigtigt, at SF plejede omgang med Østeuropa og med de mest finurlige folk i Østeuropa, især Ceausescu. Ceausescu, hvis politiske støtter var hædersgæster på SF's landsmøde, og som hr. Gert Petersen besøgte i Bukarest, hvor jeg har hørt rumænske flygtninge – kan jeg godt kalde dem, folk som boede i Rumænien på det tidspunkt, men som ikke kunne blive boende på grund af forfølgelse – fortælle, hvilket hæsligt indtryk det gjorde på befolkningen dernede at se Gert Petersen og Ceausescu arm i arm, en af de mest afskyelige diktatorer, som Østeuropa overhovedet har haft.

Jeg synes, hr. Villy Søvndal skulle begynde at opfriske sin tynde historiske hukommelse lidt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Troels Lund Poulsen som ordfører.

Troels Lund Poulsen (V):

Det er en meget vigtig debat, der er rejst her i Folketingssalen i dag, en debat, Venstre i årevis har presset på for at få ført i en større åbenhed og bredde.

Gennem de seneste år har der været en enorm fokus på historieskrivningen omkring den kolde krig. Vi har gang på gang oplevet, hvordan højt-råbende venstrefløjsaktivister har præsenteret

deres vision af begivenhederne, samt set, hvordan venstrefløjens repræsentanter har ført sig frem som forfulgte uskyldigheder, der slet ikke kunne forstå, hvorfor de havde myndighedernes interesse under den kolde krig.

Ethvert civiliseret samfund skal lære af sine fejl. Ikke for at hænge fast i en svunden tid, men netop for at sikre, at man ikke begår de samme fejl flere gange. Først når man kender sin fortid, også den ikke så behagelige, kan man for alvor se fremad og bevæge sig i den rigtige retning.

Kl. 15.25

Den mulighed er nu givet, fordi regeringen, som statsministeren har redegjort for, har besluttet at udvide det oprindelige DUPI-kommissorium, således at der ikke kun fokuseres på den ydre trussel, men også på den indre trussel, altså en undersøgelse af, hvorvidt der var personer eller organisationer, der gik den tidligere Warszawa-pagts ærinde.

Vi har krav på at vide, hvilke personer der ikke var i stand til at forstå, at der nu engang var forskel på ven og fjende, hvor den sandfærdige og triste kendsgerning er, at der var danskere, der begik forræderi af format gennem deres samarbejde med Sovjetunionen og andre Warszawa-pagtlande.

Den kolde krig var på mange måder en pinlig oplevelse for Danmark, men ikke mindst perioden i 1980'erne med de 23 fodnoteforslag var særdeles belastende for Danmarks medlemskab af NATO. Fodnoteperioden er heldigvis historie nu. Mange vil helst glemme den, andre prøver med snedige omskrivninger af historien at retfærdiggøre sig selv og deres handlinger. Men der er grund til at se tilbage på denne periode med stor skam. Og vi skal lære af historien, således at det ikke gentager sig, som vi ellers har for vane.

For konsekvensen af fodnoteperioden var, at Socialdemokratiet ofrede Danmarks udenrigspolitik på det indenrigspolitiske alter. Uden tøven satte man de nationale sikkerhedsinteresser på spil for at opnå en indenrigspolitisk popularitet. Jeg nærer stadig væk det håb, at også Socialdemokratiet har lært af deres historiske fejltagelser under den afsluttende del af den kolde krig, ligesom jeg gerne vil rose de yngre Socialdemokrater, der nu så sent som i går i Jyllands-Posten indrømmede, at man med fodnotepolitikken måske gjorde Danmark en bjørnetjeneste.

Der sidder jo stadig mange mennesker, som gjorde, hvad de kunne for at gennemtvinge en dansk politik, som gik stik imod NATO's fælles